

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/146/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624205178
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7624205178.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: SVB Zimné 201, so sídlom v Rudňanoch 201, IČO: 35 540 401, zastúpený Advokátska kancelária Hovan a Hospúdky, s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, M. Gorkého 8, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C., D. XXX, o zaplatenie 532,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9C/84/2024 zo dňa 23. septembra 2025

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 9C/84/2024-142 zo dňa 23. septembra 2025.

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 532,95 € s úrokom z omeškania tak, ako je tento špecifikovaný vo výroku napadnutého rozsudku, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol, že žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 532,95 € s prísl. titulom neuhradených mesačných preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv za mesiace november a december 2023 a január až september 2024, mesačne vo výške 48,45 €, spolu 532,95 €. Žalobu podal ako správca bytového domu D. E. XXX voči žalovanej ako výlučnej vlastníčke bytu č. 2 na prvom poschodí bytového domu D. F. E. XXX.

3. Žalovaná sa v konaní bránila tým, že uvedené preddavky uhradila priamo do rúk predsedovi žalobcu G. G., z ktorého dôvodu žalobou uplatnený nárok považuje za nedôvodný.

4. Na základe vykonaného dokazovania a po právnom posúdení veci podľa § 10 ods. 1, ods. 6 zákona č. 182/93 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov dospel k záveru, že vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu Zimné súp. č. XXX H. C., teda aj žalovaná ako vlastníčka jedného z bytov v tomto bytovom dome, boli počnúc dňom 1.8.2017 povinní prispievať do fondu prevádzky, údržby a opráv sumou 0,51 €/m², čo žalobca preukázal zápisnicou zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov daného bytového domu zo dňa 27.8.2017. Tejto schôdze sa osobne zúčastnila aj žalovaná a aj keď podala žalobu o určenie neplatnosti rozhodnutí prijatých na tejto schôdzi, jej žaloba bola zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1C/87/2017 zo dňa 1.2.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/192/2019 zo dňa 12. 2. 2020. Súd uzavrel, že žalovaná mala vedomosť o výške preddavku v žalovanom období, túto svoju povinnosť mesačne vo

výške 48,45 € si v žalovanom období od novembra 2023 až do septembra 2024 neplnila a svoje tvrdenie o úhrade platieb v hotovosti k rukám štatutárneho zástupcu žalobcu v konaní nepreukázala. Štatutárny zástupca žalobcu poprel úhrady žalovanou v hotovosti k jeho rukám a zároveň vo svojej výpovedi potvrdil, že žalovaná iným spôsobom úhrady nerealizovala. Žalovaná o úhradách preddavkov v hotovosti za žalované obdobie nepredložila žiadne listinné dôkazy (napr. potvrdenie o prijatí resp. odovzdaní platby) a nepredložila ani žiadne doklady o úhradách preddavkov za žalované obdobie iným spôsobom (nar. výpisy z účtu).

4.1. Pokiaľ žalovaná na preukázanie svojich tvrdení o platbách preddavkov v hotovosti navrhla vypočuť svedka I. J., súd tohto nemohol vypočuť z dôvodu, že žalovaná jeho prítomnosť na pojednávaní opakovane nezabezpečila.

4.2. Keďže žalovaná si nespĺnila povinnosť uhrádzať poplatky do fondu prevádzky, údržby a opráv za žalované obdobie, súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 532,95 € s úrokom z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. v rozsahu, ako je tento špecifikovaný vo výroku napadnutého rozsudku.

5. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 CSP. Keďže žalobca bol v konaní plne úspešný, vznikol mu nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej, ktorú súd zaviazal na ich náhradu, keďže v konaní neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce postup podľa § 257 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP a navrhla zrušiť (správne zmeniť) napadnutý rozsudok tak, že súd zamietne žalobu a prizná jej náhradu trov celého konania, alternatívne navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby jej bol ustanovený právny zástupca z radov advokátov. Namietala porušenie práva na spravodlivý proces, keďže jej nebol pridelený právny zástupca zo strany okresného súdu po tom, čo jej žiadosť bola Centrom právnej pomoci zamietnutá a rovnako jej žiadosti o ustanovenie bezplatného právneho zástupcu nebolo vyhovené ani zo strany Slovenskej advokátskej komory.

6.1. K porušeniu jej práva na spravodlivý proces došlo aj tým, že súd vo veci rozhodol, hoci požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu zlého zdravotného stavu a ospravedlnila sa z neúčasti. Postupom súdu jej bolo znemožnené uplatňovať jej procesné práva a rozsudok je v jej neprospech.

6.2. Namietala, že G. G. nebol oprávnený podať návrh na vydanie platobného rozkazu v tu prejednávanej veci, pretože schôdza vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 28.1.2023 nebola uznášania schopná, čo namietala v konaní na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5C/13/2023 a proti rozsudku vo vyššie uvedenej veci podala odvolanie na Krajský súd v Košiciach.

6.3. Nakoniec namietala nesprávne právne posúdenie veci, pokiaľ súd žalobe vyhovel, keďže štatutárny zástupca žalobcu nepredložil relevantné dôkazy svedčiace o tom, že žalovaná dlhuje žalobcovi sumu 532,95 €.

6.4. Zo všetkých týchto dôvodov považuje rozsudok za vecne nesprávny.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

9. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24. marca 2026 o 9.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 207, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 17. marca 2026 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

11. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b/), konanie má inú vadu, ktorá

mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

12. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

13. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 100, § 91 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, rozsudok náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne porušenia procesných práv ani vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie v spore, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

14. Správne, veľmi podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky relevantné otázky súvisiace s predmetom sporu a je v ňom odôvodnený aj postup súdu, kedy vo veci rozhodol v neprítomnosti žalovanej po opakovaných predchádzajúcich odročeniach pojednávani na základe jej žiadostí.

16. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 532,95 € s príslušenstvom z dôvodov, ako sú tieto podrobne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré odvolací súd z dôvodu hospodárnosti na tomto mieste neopakuje.

17. Podstatou odvolacích námietok žalovanej je

- porušenie jej práva na spravodlivý proces, pokiaľ jej nebol súdom ustanovený právny zástupca z radov advokátov na zastupovanie v tomto konaní
- porušenie jej práva na spravodlivý proces z dôvodu, že súd rozhodol na pojednávani v jej neprítomnosti neakceptujúc jej ospravedlnenie zo zdravotných dôvodov
- nesprávne právne posúdenie veci, ak súd žalobe vyhovel, pretože žalobca nepredložil dôkazy svedčiace o žalobou uplatnenom dlhu.

18. K jednotlivým vyššie uvedeným odvolacím námietkam odvolací súd uvádza nasledovné:

19. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (Najvyšší súd SR sp.zn. 8Cdo/45/2019 zo dňa 26.2.2020).

20. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Právo strany sporu, aby jej vec bola prejednaná verejne a v jej prítomnosti, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že by súd nemohol konať a rozhodnúť v jej neprítomnosti, ale tak, že súd je povinný strane poskytnúť priestor na uplatnenie tohto práva, pričom je výlučne na strane, či využije svoje právo zúčastniť sa pojednávania. Uvedená požiadavka je vyjadrená hlavne v ustanovení § 178 ods. 2 CSP, ktoré súdu ukladá predvolať stranu sporu alebo jej zástupcu na pojednávani tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávani konať. Strana sa pritom na pojednávani predvoláva len vtedy, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch, inak sa predvoláva len jej zástupca (§ 195 ods. 1 až 3, § 178 ods. 1 CSP).

21. Obsahom ústavne garantovaného práva na verejné prerokovanie veci v prítomnosti strany a práva na spravodlivý súdny proces teda nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkolvek jej žiadosti o odročenie pojednávania.

22. Pojednávanie sa môže odročiť výlučne len z dôležitých dôvodov (§ 183 ods. 1 prvej vety CSP); tieto dôvody sa v praxi môžu vyskytnúť na strane súdu, procesných strán, prípadne zástupcov procesných strán. Ak o odročenie termínu pojednávania požiada strana alebo jej zástupca, súd posudzuje existenciu dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania podľa konkrétnych okolností prípadu. Opodstatnenosť takejto žiadosti má súd možnosť posudzovať len na základe tých okolností, ktoré sú mu známe v čase jej vyhodnocovania (viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo/110/2020 z 22. februára 2022).

23. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom relevantným v zmysle § 183 ods. 1 CSP spravidla vtedy, ak strane bráni zúčastniť sa na pojednávaní taká okolnosť, ktorá je podstatná z hľadiska možnosti uskutočniť pojednávanie, nepredvídateľná v tom zmysle, že strana nemohla vedieť, že nastane a ospravedlniteľná (strana urobila všetko preto, aby sa súdom nariadené pojednávanie mohlo uskutočniť v jej prítomnosti, z objektívnych dôvodov sa jej to ale nepodarilo).

24. Odročenie pojednávania na návrh strany je viazané nielen na existenciu dôležitého dôvodu u strany alebo zástupcu, ale kumulatívne na nemožnosť spravodlivo od nej žiadať, aby sa nechala zastúpiť (Najvyšší súd SR sp. zn. 8Cdo/45/2019). Dôvod odročenia pojednávania je strana povinná súdu oznámiť bezodkladne.

25. Dôležitosť dôvodu na odročenie pojednávania súd posudzuje podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ho preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie pojednávania (Najvyšší súd SR sp.zn. 1Obdo/19/2014, sp.zn. 8Cdo/110/2020).

26. Zo súdnej praxe vyplýva, že dôležitý dôvod môže byť vyvodzovaný len zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k nariadeniu pojednávania

a/ vážna, teda svojou povahou znemožňujúca každej strane sporu za rovnakých okolností účasť na súdnom pojednávaní,

b/ nepredvídateľná, teda všeobecne prijímaná ako nepredvídaná, nepredvídateľná alebo neočakávaná, c/ neodvrátiteľná, teda neumožňujúca strane sporu prijať opatrenie prekonávajúce príčinu neúčasti na pojednávaní a

d/ náhla, teda vzhľadom na časové súvislosti nedovoľujúca uskutočniť kroky vedúce k účasti na pojednávaní (sp.zn. 1Obdo/19/2014).

Všetky tieto dôvody musia byť naplnené kumulatívne.

27. V prejednávanej spore z obsahu spisu je zrejmé, že súd vo veci nariadil štyri pojednávania (24.6.2025, 31.7.2025, 2.9.2025 a 23.9.2025), pričom každé z týchto pojednávanií žalovaná žiadala odročiť, a to prvé z pojednávanií z dôvodu, že nie je zastúpená právnym zástupcom s tým, že požiadala súd v zmysle § 30 OSP (v súčasnosti už neúčinného – poznámka odvolacieho súdu) o ustanovenie právneho zástupcu a ďalšie tri pojednávania z dôvodu práceneschopnosti, ktorú dokladovala potvrdením o dočasnej práceneschopnosti od 24.6.2025 s dátum predpokladaného skončenia dňa 8.7.2025 (potvrdenie zo dňa 25.6.2025).

28. Dňa 24.6.2025 súd pojednával v neprítomnosti žalovanej, kedy vykonal aj žalobcom navrhnuté dôkazy. Pojednávanie vytýčené na deň 31.7.2025 súd odročil na základe žiadosti žalovanej z dôvodu závažných zdravotných problémov (infekčná hnačka), ktoré jej neumožňujú zúčastniť sa pojednávania, pričom predložila potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 25.6.2025. Pojednávanie nariadené na deň 2.9.2025 súd odročil na žiadosť žalovanej, ktorú odôvodnila plánovaným odborným vyšetrením a svojimi dlhodobými zdravotnými problémami a práceneschopnosťou, pričom opäť predložila to isté potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 25.6.2025, ktoré už bolo súčasťou spisu a v zmysle ktorého dátum predpokladaného skončenia pracovnej neschopnosti bol 8.7.2025, pričom žiadosť o odročenie podávala dňa 28.8.2025.

29. Súd spolu s predvolaním na pojednávanie dňa 23.9.2025 vyzval žalovanú, aby predložila aktuálny doklad o trvaní jej práceneschopnosti, t.j. o trvaní jej práceneschopnosti dňa 31.7.2025 a 2.9.2025

a vyzval ju, aby v prípade pretrvávajúcej práceneschopnosti sa dala zastúpiť inou osobou s poukazom na ust. § 183 ods. 2 CSP. Žalovaná ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na deň 23.9.2025 a požiadala o jeho odročenie z dôvodu práceneschopnosti, ktorej trvanie však opätovne preukazovala potvrdením zo dňa 25.6.2025, v zmysle ktorého predpokladané skončenie práceneschopnosti bolo určené na deň 8.7.2025.

30. Z vyššie uvedeného vyplýva, že aj keď súd vyhovel žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania dňa 31.7.2025 a 2.9.2025, žalovaná existenciu dôvodu pre odročenie, t.j. trvajúcu práceneschopnosť súdu nepreukázala ani včas ani dodatočne a rovnako nepreukázala súdu ani tvrdenú práceneschopnosť dňa 23.9.2025. Existenciu dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania dňa 23.9.2025 (ani predchádzajúcich pojednávaní dňa 31.7.2025 a 2.9.2025) žalovaná nepreukázala, pričom išlo o prípad, kedy bolo možné od nej spravodlivo žiadať, aby sa dala na pojednávaní dňa 23.9.2025 zastúpiť inou osobou, keďže k odročeniu predchádzajúcich pojednávaní došlo z dôvodu tvrdeného nepriaznivého zdravotného stavu. Napriek výzve a poučeniu zo strany súdu žalovaná sa nedala zastúpiť inou osobou a zároveň existenciu dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania (práceneschopnosť, vážne zdravotné problémy) nepreukázala.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení, boli splnené zákonné podmienky preto, aby súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovanej, preto nedôvodná je jej odvolacia námietka, že súd porušil jej právo na spravodlivý proces, keď jej neumožnil zúčastniť sa pojednávania a uplatňovať svoje procesné práva.

32. K odvolacej námietke žalovanej o porušení jej práva na spravodlivý proces tým, že súd jej neustanovil zástupcu z radov advokátov odvolací súd uvádza, že dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý neobsahuje ustanovenie obdobné ust. § 30 Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.6.2016, ktoré umožňovalo súdu na žiadosť účastníka konania ustanoviť mu advokáta, ak u neho boli splnené predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

33. Civilný sporový poriadok neumožňuje súdu, aby ustanovil strane sporu na jej žiadosť právneho zástupcu z radov advokátov, preto takejto žiadosti žalovanej súd nemohol vyhovieť a nemôže jej vyhovieť ani odvolací súd.

34. Žalovaná bola v spore poučená v zmysle § 160 ods. 2 CSP o práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.

35. Žalovaná požiadala Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci, avšak rozhodnutím zo dňa 27.3.2025 Centrum právnej pomoci rozhodlo o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že hodnota sporu neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy.

36. Súd nenahrádza činnosť Centra právnej pomoci a Civilný sporový poriadok mu neumožňuje v prípadoch negatívneho rozhodnutia Centra právnej pomoci ustanoviť právneho zástupcu z radov advokátov, ako sa toho domáha žalovaná v konaní.

37. Žalovanej bola súdom vytvorená procesná možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, túto aj využila, avšak vzhľadom na to, že nespĺnila podmienky pre priznanie nároku na právnu pomoc podľa zák. č. 327/2005 Z.z., táto právna pomoc jej priznaná nebola.

38. Keďže jej nebol ustanovený zástupca z radov advokátov, súd v konaní postupoval správne, ak konal iba so žalovanou ako stranou sporu, keďže ani sama si iného zástupcu či advokáta nezvolila a týmto postupom súdu nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces žalovanej.

39. Právo zvoliť si advokáta je síce všeobecným právom každej strany sporu, avšak právo na bezplatnú právnu pomoc patrí iba v zákonom stanovených prípadoch, je viazané na splnenie troch kumulatívnych podmienok a v prípade nesplnenia čo len jednej z nich nárok na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci nie je možné priznať.

40. Nedôvodne žalovaná namieta, že súd vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ žalobe vyhovel za situácie, že žalobca nepredložil dôkazy svedčiace o existencii dlhu žalovanej.

41. Ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. zakotvuje jednu zo základných povinností vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, bez ktorej by prakticky nemohol byť zabezpečený riadny výkon správy. Starostlivosť o spoločné časti a spoločné zariadenia domu, jeho príslušenstvo a zastavaný či príľahlý pozemok spočíva najmä v riadnom zabezpečení ich prevádzky, údržby, prípadne opráv, pričom táto predpokladá aj náklady, ktoré sú povinní hradiť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome. Podiel na úhrade týchto nákladov je daný veľkosťou ich spoluvlastníckeho podielu určeného podľa ust. § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 182/1993 Z.z.. Na riadny výkon správy v každom bytovom, ale aj nebytovom dome je preto potrebné, aby sa pravidelne a plynule vytváral určitý zdroj financovania všetkých nákladov, ktoré v súvislosti s výkonom správy domu vznikajú.

42. Vlastníci bytov a nebytových priestorov sú teda povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo zmluvou o výkone správy, t. j. spôsobom a v lehotách stanovených v týchto zmluvách poukazovať mesačne vopred preddavky do fondu prevádzky údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku príspevkov si vlastníci v zmysle zákonnej dikcie určujú sami hlasovaním nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov v dome v zmysle § 14b ods. 1 písm. i).

43. V konaní bolo preukázané, že žalovaná sa zúčastnila schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 27.8.2017, na ktorej vlastníci odsúhlasili navýšenie výšky preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv na sumu 0,51 eura/m² od 1.8.2017. Žaloba, ktorou sa žalovaná domáhala neplatnosti rozhodnutí prijatých na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov z 27.8.2017, bola právoplatne zamietnutá. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná musela vedieť o povinnosti vykonávať úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv v schválenej výške.

44. Žalovaná bola v niekoľkých predchádzajúcich konaniach medzi stranami zaviazaná na úhradu preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv z dôvodu, že tieto opakovane v predchádzajúcich obdobiach neuhrádzala (rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 1C/2/2017 z 31. mája 2019 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/338/2019 zo 16. decembra 2020, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 11C/65/2019 z 11. júna 2020 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/71/2020 z 9. septembra 2021, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 11C/83/2023 z 23. mája 2024, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/92/2024 zo dňa 20. marca 2025).

45. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaná tieto preddavky neuhrádzala ani v žalovanom období (november 2023 až september 2024). Žalovaná svoju obranu o úhrade žalovanej sumy v hotovosti štatutárnemu zástupcovi žalobcu nepreukázala, pričom dôkazné bremeno na preukázanie procesnej obrany o plnení žalovanej sumy bolo na žalovanej. Táto nezabezpečila ani účasť svedka na žiadnom z nariadených pojednávaní, ktorý mal preukázať jej tvrdenia a v konaní nepredložila ani dôkazy o inom spôsobe plnenia dlhu. Žalovaná teda neuniesla dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že svoju povinnosť uhrádzať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv si splnila. Iba samotné tvrdenie žalovanej o tom, že platby uhradila, nepostačuje na preukázanie tejto skutočnosti. V konaní bola totiž žalovaná povinná nielen tvrdiť skutočnosti na svoju obranu, ale tieto aj preukázať označením dôkazov.

46. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že G. G. nebol štatutárnym zástupcom žalobcu, teda nebol oprávneným zastupovať žalobcu a podávať návrh na vydanie platobného rozkazu s poukazom na konanie o neplatnosť uznesení prijatých schôdzou vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 28.1.2023, odvolací súd uvádza, že žaloba žalobkyne o neplatnosť uznesení prijatých na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 28.1.2023 bola zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5C/13/2023 zo dňa 8. apríla 2025 a tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/139/2025 zo dňa 29. januára 2026. V čase rozhodovania odvolacieho súdu je teda už právoplatne vyriešená otázka platnosti uznesení schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 28.1.2023 a odvolacia námietka žalovanej v tomto smere je nedôvodná.

47. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní neúspešná, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi. Odvolací súd preto priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keďže ani v odvolacom konaní neboli preukázané také osobné, majetkové a zárobné pomery žalovanej, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi podľa § 257 CSP. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolateľ má právo v dovolacom konaní zvoliť si advokáta alebo sa môže obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).